

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Divites ditescunt alienâ inopiâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

per Mundum laudaverunt. Voluit his significare Dominus: quam difficulter divites, & potentes hujus seculi possint disponi, ad hoc, ut honori DEI consulant, & pro eo respondeant. Diez. Conc. 1. Festo B. V. ad Nives.

Scenopegia. Jo. 7. 2. id est, festum Lunæ observant, qui gaudent de abundantia temporali, quæ significatur per Lunam. Hugo Card. hic.

S. Aug. l. 109. de temp. loquens de fumo: vides magnam molem? habes, quod videas; & non habes, quod teneas: solidior est fumus igni proximus, & terræ proximus; attenuatus evanescit, & disperit; quando se multum exulerit. q. d. ex inflammata ligni congerie prodit fumus; ut, nisi doceret experientia, ipsum brevi dilapsurum, cruciaret spectantes. Modò se attollit in sublimem turrim, mox se in arcem late patentem format, dein in nubem diffunditur; tandem putatur viam in cælum facere, & sedem inter astra ponere. Habes, quod videas in pompa Mundi. Vestes sunt augustæ, tituli illustres, saltationes frequentes, reditus copiosi, ampla jurisdictiono, comitatus nobilium frequens: an accedant virtutes, patiens audientia, largitiones &c. novit omniscius. Oliva t. 3. Conc. de Imm. Concept. Luna cum apparet nobis splendidior, & majori luce fecta, tunc à sole remotior est, & ipsi ex adverso opposita; eâ parte obscurior, qua Empirium spectat. Contingit non rarò eos in Angelorum conspectu minus conspicuos, & magis obscuros; qui ad oculos nostros refulgunt majori lucis copia. Id. ib.

Homines si fiant magis divites, minus fiunt homines. S. Bonav. l. 74. in II.

§. III.

Divites dicescunt alienâ inopiâ.

Quomodo tam citò invenire potuisti? voluntas DEI fuit. Gen. 27. 20. Pete similiter à divitibus: Sub mentito divinæ voluntatis pallio fraudes, furta abscondunt. Vidisti personas inopes, & quas à veste lacera mendicas putâles; post paucos annos fortunam ita mutâsse, ut aureorum millia comparârint; famulos, equos, rhedam, domum amplam. Petite unde tam citò divites? DEI grâtiâ, dicent, industria attribgendum; ita DEUS jovit, ita voluit: sed fraudes sunt Jacob. Paoletti. D. 3. Adv.

Bovæ matris devoraverunt pingues. Gen. 41. 4. Nunc fit contrarium. Sylveira in Jo. 6.

Videns Moyses populum, quod esset nudatus. Ex. 32. 25. Non potuit non spoliari populus à ministris, cum inauguratus est vitulus: vituli gloria de paupertate cunctorum exstructa est. Naxera in Jos. 10. §. 37.

Sol contra Gabaon nē movearis. Jos. 10. 12. Abul. q. 22. quærit: an omnia sidera steterint? Responder: videtur dicendum, quòd non fuerit mora; sed stante cælo Solis, tōta cælestis machina steterit, & etiam ipsum primum mobile. Quia sol candidior refulsit, quasi mi-

care nequeat sine Lunæ depressione, sine cælorum violentiâ, & stellarum injuriâ. Sic angusta Mundi gloria est, ut unius prosperitas de plurimum cudatur aruminis. Plurima sidera cadunt, ut Phœbus lucidior refurgat. Id. ib.

Beatus dives, qui inventus est sine maculâ, & qui post aurum non abiit. Eccli. 31.

8. Palcius: si aurum ad te jure venit, tu post illud non abis; sed si aurum injustè quæris, tu post illud abis. Si gratiosò donò, si hereditatis jure, si justâ arte, aurum comparo; aurum ad me venit: sim per fas, & nefas, illud conquiro; si propter illud res divinas violo, aut Ecclesiæ leges transgredior, post aurum vado; ac post illud totò affectu, & conatu, quasi mancipium, sequor, & feror. Sic Judæi dicebantur ire post DEOS alienos, cum, relicto Deo, illos colebant. Cornelius hic.

Hæc omnia tibi dabo &c. Matth. 4. 9. Auth. Imp. hom. 5. in Matth. uni dare non poterat omnia, nisi ab omnibus tolleret omnia. S. Chrysol. l. 122 ait epulonem artificiosè nuditate vestitum: cujus nuditate? multorum, quos nudavit, ut vestem sibi teneret.

Epulabatur quoridie splendide. Luc. 16. 19. Ipsi mensa multorum pauperum constabat sanguine; & ipsius pocula multorum, quos ad laqueum coegerat, rubebant cruore. Quanti necantur, ut vobis, quod delectat, paratur! funesta fames vestra, funesta luxuries. Ille de summis culminibus ruic, ut frumentis ampla vestris receptacula præpararet: ille de sublimi arboris cacumine decidit, dum genera uvarum explorat; quæ deferat, quibus digna convivio tuo vina fundantur. Ille mari merius; dum vetetur, nē piscis mensa tuæ deit, vel ostrea. Ille brumali frigore, dum lepores investigare, aut laqueis studet aves captare, dirigit. S. Ambr. l. de Nabuth c. 5.

Erat publicanus, & ipse dives. Luc. 19. 2. Victum publicani non aliunde, quam ex pauperum lacrymis habent. Theophylactus hic.

§. IV.

Divites impunè peccant.

Hæc dicit Dominus DEUS Israel: anathema in medio tui est, Jerusalem. Jos. 7. 13. Et nihilominus Achan de Jericho Spoliis nonnulla clam furatus, non capit fugæ consilium, nec sortes antevertit. Quæ causa? quia nobilis, aliasque jam aurò dives, non timuit sortes, non expavit flammam; imò putavit, ethi crimen cælesti iudicio reperiretur, poenam haud infligendam. Abul. q. 42. non putavit, poenam magnam esse infligendam, quamquam reperiretur furtum: ideo non recessit de castris. Divites, perverso sæculi more, nec infamiae, nec criminis, sunt obnoxii supplicis. Qui nummorum adeptus est patrociniū, impunè peccat; quasi pecunia sit scelerum baptismus, & reatum absolutio. Ridicula habetur divitis accusatio: nam frustra jure agitur, qui auri defenditur eloquentia. Naxera in Jos. 7. §. 29.

Judi-